

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szöllősi József ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek – a dr. **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indult perében a Balassagyarmati Törvényszék 2013. június 6. napján meghozott 21.P.20.034/2012/56. számú ítélete ellen a felperes 57. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 323.800 (háromszázhuszonháromezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.047.543 forint közigazgatási jogkörben okozott kár és járulékaik megtérítésére.

Az alperes érdemi védekezése a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 242.852 forint feljegyzett illetéket. Úgy rendelkezett, hogy az ezt meghaladóan felmerült költséget a felperes viseli.

Az ítélet jogi indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy azzal, hogy az alperes a V. Kft.-vel (továbbiakban: kötelezett) szemben fennálló követelését lefoglalta, felelőssége a fennálló adótartozásáért mögöttessé vált. A követelés lefoglalásáról szóló jogszabályi rendelkezésekből (Vht. 110-113. §) ez nem vezethető le, az adójogviszonyban a követelés lefoglalásával alanyváltozás nem történik. A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú Polgári jogegységi határozatának III/B. pontjában foglalt rendelkezéseket ezért – a felperes érvelésével szemben – nem lehetett alkalmazni. Az alperes a kötelezett ellen indult felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem jelentett be. Ennek elmulasztásával azonban a felperesnek kárt nem okozott, mert a felszámolás alá került kötelezettnek bizonyítottnak nem volt olyan vagyona, amelyből a követelés kielégíthető lett volna. Az alperes a követelés 2007. július 23-i lefoglalása után csak a 2008. február 21-én kelt határozatával kötelezte a kötelezettet a lefoglalt követelés megfizetésére. Az Art. 153. §-a azonban erre az eljárási cselekményre határidőt nem állapít meg, emellett a felperes nem bizonyította, hogy a kára ezzel összefüggésben keletkezett. Nem volt vitás a perben, hogy az alperes az önálló bírósági végrehajtó felé intézett, 2011. február 21-én kelt újabb követelés foglalásáról a felperest csak 2011. március 10. napján értesítette. A felperesnek azonban az értesítés késedelmével összefüggésben sem keletkezett kára, hiszen az adótartozása fennállt, és a követelés lefoglalása jogszerű volt. A felperes által

benyújtott végrehajtási kifogás az önálló bírósági végrehajtó utalását sem akadályozhatta volna meg az Art. 159. § (3) bekezdése értelmében. A kötelezett nyíregyházi ingatlanainak eladására 2007. június 8. napján kötött adásvételi szerződés megtámadásának elmulasztásával az alperes jogszabályt nem sértett, mivel a Cstv. 40. § (1) bekezdése a hitelezőnek a megtámadásra csak lehetőséget biztosít, továbbá azt sem lehetett megállapítani, hogy a megtámadás eredményre vezetett volna. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kártérítési felelősséghez szükséges, a Ptk. 339. § (1) bekezdésében szabályozott feltételek nem állnak fenn, ezért a kereset alaptalan.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét úgy változtassa meg, hogy az alperest a kereseti kérelem szerint marasztalja és kötelezze a perköltségének megfizetésére.

A fellebbezés szerint tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Vht. 110-113. §-ának rendelkezéseit. Az 1/2007. számú Polgári jogegységi határozat éppen arról szól, hogy a mögöttes felelősség mindig feltételez egy elsődlegesen felelős személyt is. A Vht. rendelkezéseiből az következik, hogy az alperes foglalási határozata után a lefoglalt követelés kötelezettje csak az alperesnek fizethetett, neki már nem. Az alperes a követelés lefoglalásával lehetetlenné tette, hogy annak behajtása iránt ő intézkedhessen, az alperes pedig eziránt a kötelezett elismerése ellenére nem intézkedett. Arra is hivatkozott, hogy a kötelezett szerződéskötése által 20.000.000 forint elvonásával nyilvánvalóan csődbűncselekmény is megvalósult. Az alperes a követelést eleve csak vele szemben kívánta érvényesíteni, hisz csak ezzel magyarázható, hogy a felszámolás során hitelezői igényt nem jelentett be. Az alperes jogellenesen járt el, amikor hivatali kötelezettségét elmulasztotta, a foglalással lehetetlenné tette, hogy ő a lefoglalt összegre végrehajtást vezessen, a kötelezettel szemben annak felszámolása során hitelezői igényt nem jelentett be, és elnézte azt is, hogy az nyilvánvalóan fedezetelvonó szerződést kössön. Az alperes jogellenes eljárása a perben bizonyítást nyert, amellyel a keresetben feltüntetett kárt okozta.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt az 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló döntést hozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásával egyetért, ezért a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján arra csupán visszautal, és azt csak a fellebbezésre tekintettel egészíti ki a következőkkel.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes fizetési kötelezettségét a követelés lefoglalása nem változtatta mögöttes felelősséggé. A mögöttes felelősség olyan helytállási kötelezettség, amely szerződésen vagy jogszabályon alapulhat. A perbeli esetben sem erre irányuló szerződés, sem jogszabályi rendelkezés nem volt. Az 1994. évi LIII. törvénynek (Vht.) nincs olyan rendelkezése, amely a követelés lefoglalása esetén az adós felelősségét mögöttesé tenné. A felperes, mögöttes felelősségének hiányában, az 1/2007. Polgári Jogegységi határozat rendelkezéseire alappal nem hivatkozhatott.

Az alperes a követelést jogszabályi felhatalmazás alapján foglalta le. A követelés az ingókhoz és ingatlanokhoz hasonlóan az adós vagyonának része. Az adós vagyonára vezetett végrehajtás során a követelés lefoglalása az ingók és ingatlanok lefoglalásához hasonlóan az adóssal szembeni követelést csak akkor szünteti meg, ha az annak eredményeként befolyó összeg a követelés kielégítésére fedezetet nyújt.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a követelés behajtásához szükséges cselekmények elmulasztása és a felperes kára között az okozati összefüggés nem állt fenn. A bizonyítási eljárás során beszerzett felszámolási iratok – köztük a felszámolási nyitó- és zárómérleg – bizonyították, hogy a kötelezett sem a felszámolási eljárás megindításakor, sem annak befejezésekor nem rendelkezett olyan vagyonnal, amely a követelésre fedezetet nyújtott volna. A felperes által fedezetelvonónak minősített szerződés megkötésére pedig még a követelésfoglalást megelőzően került sor. A felperes nem állította, és adat sem merült fel arra, hogy e szerződés megkötéséről, annak fedezetelvonó jellegéről az alperest értesítette, a perindításra – annak esetleges költségei megelőlegezésével – felhívta volna.

A fenti indokokra tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt. A pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, ezért a másodfokú bíróság az erről való rendelkezést a Pp. 78. §-ának (2) bekezdése szerint mellőzte. A feljegyzett fellebbezési illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. február 17.

Dr. Hóbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Egriné dr. Salamon Emma s.k.. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: